

Podle toho neměla býti ve smyslu § 66 doplňovací volba starostova náměstka provedena skupinou stran původně se sdruživších, nýbrž onou volební stranou, z jejíž kandidátní listiny byl resignovavší náměstek zvolen. Opačný názor žal. úřadu není po právu.

Č. 11.679.

O b e c n í v o l b y: * V námitkách proti volbě obecního zastupitelstva jest volič legitimován uplatňovati jako vadu volebního řízení skutečnost, že jiní voličové nebyli k volbě neprávem připuštěni.

(Nález ze dne 18. ledna 1935 č. 20.959/34.)

V ě c: Bohumil J. a spol. v J. proti zemskému úřadu v Praze o volbu obecního zastupitelstva.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Námitkami z 8. dubna 1932 domáhali se st-lé, aby volba obecního zastupitelstva v J. ze 3. dubna 1932 byla zrušena z těchto důvodů: Bylo porušeno ustanovení § 14 obec. řádu vol., neboť bylo volební komisí odepřeno volební právo 15 voličům, kteří nesměli volit, poněvadž neměli ve volebním seznamu a na legitimaci správné křestní jméno, kdežto na druhé straně bylo šesti voličům, jejichž jména byla v námitkách uvedena, voliti dovoleno, ač byli stíženi touže vadou, aniž předseda upozornil, že tito voličové nesmějí voliti, čímž se stalo, že republikánská strana obdržela o jeden mandát více.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad po vyšetření uvedené námitky jako nepodstatné z těchto důvodů: K námitce, že 15 voličů nebylo připuštěno k volbě, poněvadž měli nesprávně uvedené křestní jméno ve voličském seznamu, nelze přihlížeti, poněvadž obsahuje jednak všeobecné, bližšími údaji, zejména jmény dotyčných voličů nedoložené tvrzení, jehož důvodnost nelze přezkoumati, jednak tito voličové si do porušení svého práva nestěžují a nejsou proto st-lé oprávněni stěžovati si do porušení cizího oprávnění. Další námitka, že šest jmenovitě uvedených voličů bylo k volbě připuštěno přes nesprávně uvedená jména ve voličských seznamech, jest bezpodstatná, poněvadž šetřením bylo zjištěno, že volební komise neměla nejmenší pochybnosti o jejich totožnosti, pročež byli právem k volbě připuštěni.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss:

Pokud jde předem o to, že k volbě bylo připuštěno šest voličů v námitkách jménem uvedených, kteří byli ve voličských seznamech zapsáni nesprávně, neuznal žal. úřad tuto skutečnost za vadu volebního řízení proto, že volební komise neměla nejmenší pochybnosti o totožnosti oněch voličů. Stížnost namítá, že podle protokolu, sepsaného o námitkách st-lů, neměla volební komise pochybnosti ani o totožnosti 15 voličů k volbě nepřipuštěných a přece je nepřipustila, takže jeden nebo druhý postup je nezákonný.

Tuto výtku stížnosti nelze však uznati za stížní bod proti obsahu nař. rozhodnutí ve věci uvedených šesti voličů, neboť se jí nedovozuje, že podle právního řádu neměli býti tito voličové k volbě připuštěni, čehož se ostatně nedomáhaly ani původní námitky st-lů, které právě jako dnešní stížnost poukazovaly jen na nejednotný postup volební komise při řešení téže otázky u různých voličů. Možno proto přes nahoře uvedený obsah stížnosti přejíti bez dalšího zřetele a přikročiti k úvahám o oné části, která se dotýká otázky nepřipuštění 15 voličů k volbě.

Žal. úřad vyslovil tu v podstatě, že příslušná výtku stížnosti nebyla náležitě konkretisována bližšími údaji, zejména jmény oněch voličů a dále, že jde o porušení práva těchto voličů, st-lé že pak nejsou legitimováni uplatňovati porušení cizího oprávnění.

Stížnost namítá, že jako podle zák. o stálých seznamech voličských může si občan stěžovati též do toho, že jiný občan nebyl do voličských seznamů zapsán, nebo uplatňovati, že neměl býti do nich zapsán, mohou stejně podávati voličové námitky proti volbě z důvodu, že někteří voličové nebyli k volbě připuštěni, ač připuštění býti měli, neboť to jsou okolnosti, které mohou mít vliv na výsledek volby, a uplatňuje dále, že námitky st-lů byly, přihlédne-li se k obsahu protokolu o volbě, dostatečně konkretisovány. Stížnosti bylo přisvědčiti.

Pokud předem jde o otázku legitimace st-lů k výtce, že k volbě nebyli někteří voliči připuštěni, neplyne ovšem pro legitimaci tu nic z paralely, kterou stížnost vede poukazem na zák. o stálých seznamech voličských. Odpověď na otázku, zda st-lé byli legitimováni vytýkati zmíněnou skutečnost, jest hledati spíše v poukazu stížnosti na to, že jde o okolnosti, které mohou mít vliv na výsledek volby. Žal. úřad přehlíží totiž, že účelem námitky st-lů při výtce, že někteří voličové nebyli k volbě připuštěni, nebylo hájiti právo těchto voličů na výkon volebního práva a domoci se ochrany tohoto ovšem cizího oprávnění pro tyto jiné osoby, nýbrž že výtkou tou dovozovali st-lé, že nepřipuštění oněch voličů k výkonu volebního práva jest porušením předpisů volebního řízení upravujících, tedy vadou volebního řízení, která — jak se v námitkách tvrdilo — mohla výsledek volby alterovati. V tomto vztahu uplatňovali tedy st-lé jako voliči svoje právo na kontrolu bezvadnosti volebního řízení a správnosti jeho výsledků, jak jim jest hlavou sedmou obec. řádu vol., a to předpisy § 54 ve spojení s §em 56, zaručeno, nikoli právo oněch nepřipuštěných voličů na výkon volby. Nemohl proto žal. úřad výtku st-lů, že 15 voličů nebylo neprávem k volbě připuštěno, odmítnouti proto, že nejsou oprávněni stěžovati si do porušení cizího oprávnění.

Leč nss nemohl přisvědčiti ani druhému důvodu, z něhož žal. úřad rovněž odmítl uvedenou výtku st-lů věcně vyříditi. Neshledal totiž soud, že by výtku ta byla nedostatečně konkretisována. Jest ovšem pravda, že v námitkách samých bylo vytknuto jen, že k volbě nebylo připuštěno 15 voličů a že zde nebyla uvedena jména těchto voličů, leč tohoto výslovného označení nebylo v tomto případě vůbec třeba, když jména těchto voličů s označením čísel jejich legitimací byla uvedena v protokole o volbě ze 3. dubna 1932, kde volební komise dala zaznamenati,

kterých 15 voličů nepřipustila k volbě pro nesouhlas jejich jmen se jmény zapsanými ve voličských seznamech, takže žal. úřad nemohl mít pochybnosti o tom, o které voliče tu jde, a měl tedy v obsahu námitek ve spojení s oním protokolem dostatečný podklad, aby důvodnost vznesené výtky mohl přezkoumati.

Tvrdí-li tedy žal. úřad opak, jest jeho rozhodnutí stíženo podstatnou vadou.

Č. 11.680.

Zaměstnanci veřejní: I. * Mimořádný přídavek podle bodu V a VI usnesení ministerské rady z 27. července 1920 (Zásady pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slov.) jest služebním příjmem ve smyslu § 151 plat. zák. — II. K výkladu § 151 odst. 6 plat. zák.

(Nález ze dne 19. ledna 1935 č. 15.010/32.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 7743/29 a j.

Věc: Augustin B. v T. proti ministerstvu spravedlnosti o mimořádný přídavek podle usnesení vlády z 27. července 1920.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výnosem min. sprav. z 9. března 1925 přidělen byl st-l jako rada zem. soudu t. č. u kraj. soudu v Uher. Hradišti k sedrii v Trenčíně, kdež nastoupil službu dne 7. dubna 1925. Dalším výnosem min. sprav. ze 24. dubna 1926 přeložen byl st-l podle § 99 úst. list. a § 1 zák. č. 295/1924 Sb. od okr. soudu v Kroměříži k sedrii v Trenčíně a bylo mu uděleno systemisované místo sedriálního soudce VII. hodn. třídy u této sedrie. Tím byl na Slov. stabilisován. V důsledku toho byly mu výměrem soudní tabule v Bratislavě z 30. dubna 1926 dnem 27. dubna 1926, to jest dnem doručení dekretu o stabilisování, zastaveny diety denních 46 Kč, jež až dosud pobíral podle ustanovení bodu III usnesení min. rady z 27. července 1920. Dekret o tomto zastavení diet byl mu doručen dne 11. května 1926.

Podáním ze 16. listopadu 1930, kteréž došlo k presidiu kraj. soudu v Trenčíně dne 17. listopadu 1930, žádal st-l za povolení mimořádného přídavku podle bodů VI a V usnesení min. rady z 27. července 1920 (Zásady pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slov.), a to za 4 měsíce po 900 Kč, za další 2 měsíce po 600 Kč a za dalších 6 měsíců po 300 Kč. Žádání tomuto nevyhovělo presidium vrch. soudu v Bratislavě výměrem z 22. listopadu 1930.

Odvolání z tohoto výměru podanému nevyhovělo min. sprav. nař. výnosem v podstatě z toho důvodu, že žádost o mimořádný přídavek byla podána teprve 17. listopadu 1930 a že tedy st-l marným uplynutím tříleté promlčecí lhůty po rozumu § 151 odst. 6 plat. zák. pozbyl možnosti nárok na doplatek přídavku uplatnit.

Nss uvážil o stížnosti toto:

St-l domáhal se v řízení správním a domáhá se i nyní v dnešní stížnosti přiznání mimořádného přídavku po rozumu bodu V a VI »Zásad